ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Β'. ΑΡ. 425

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 8-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ)
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'. ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
4
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1927
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 7 Λ. 34 ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΩΡΑ 5 Λ. 16
ΙΣΙΔΩΡΟΥ ΠΗΛΟΥΣ.

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 15.1. ΕΛΑΧΙΣΤΗ 7.6. ΜΕΣΗ ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΤΡΙΑ ΑΝΕΜΟΙ ΑΙΓΑΙΟΝ-ΙΟΝΙΟΝΝΟΤΙΟΔΥΤ. ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ - ΙΟΝΙΟΝ ΣΧΕΔΟΝ ΓΑΛΗΝΙΑΙΑ
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 745

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΜΑΡΞ ΠΡΟ ΤΟΥ ΡΑΪΧΣΤΑΓ

Ἡ ἐμφάνισις τῆς Κυβερνήσεως Μὰρξ ἐνώπιον τοῦ Ράϊχσταγ προκαλεῖ ἐν Γερμανίᾳ ζωηρότερον τοῦ συνήθως ἐνδιαφέρον. Ὁ πολυσύνθετος καταρτισμός της, ἡ παρουσία τουτέστι τεσσάρων Ἐθνικιστῶν ὑπουργῶν, ἐχόντων ἀπερικάλυπτα φιλομοναρχικὰ φρονήματα, παρὰ τὸ πλευρὸν Δημοκρατικῶν ὑπουργῶν, καθιστᾷ λίαν δυσχερῆ τὴν θέσιν τοῦ Καγκελλαρίου Μὰρξ, προκειμένου νὰ προβῇ οὗτος εἰς διατύπωσιν πολιτικοῦ προγράμματος ἐνώπιον τοῦ Ράϊχσταγ. Ἀπὸ τοῦδε αἱ κρίσεις τῶν πλείστων ὀργάνων τοῦ γερμανικοῦ Τύπου εἶνε δυσμενεῖς καὶ αἱ προβλέψεις ἀπαισόδοξοι.

Ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν προξενεῖ τὸ γεγονὸς τῆς παρουσίας εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ κ. Ὁσκὰρ Χέργκτ, ὡς ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ὑποκαγκελλαρίου, διὰ πρώτην φορὰν δημιουργουμένου πρὸς χάριν του τοιούτου ἀξιώματος ἐν Γερμανίᾳ. Ὁ κ. Χέργκτ ἐπὶ ἑξαετίαν ὁ λόκληρον ὑπῆρξε Πρόεδρος τοῦ κόμματος τῶν Γερμανῶν Λαϊκῶν Ἐθνικιστῶν, μετὰ δὲ τὴν ἀπομάκρυνσίν του ἐκ τῆς Προεδρίας, ἐπελθοῦσαν πρὸ διετίας περίπου, παρέμεινεν εἰς τὰς τάξεις τοῦ κόμματος κατέχων τὴν θέσιν τοῦ μᾶλλον ἐπιφανοῦς μέλους αὐτοῦ. Ἀλλ' ὁ κ. Χέργκτ καὶ ὁ κ. Γκραίφε ἔχουν δεδηλωμένα φιλομοναρχικὰ φρονήματα, καὶ ταῦτα δυσκόλως συμβιβάζονται πρὸς τὸν καθαρῶς Δημοκρατικὸν χαρακτῆρα τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχει ἀποδοθῇ ὁ χαρακτὴρ εὐρέος ἀστικοῦ συνασπισμοῦ.

Τὴν ἀπορίαν ταύτην διαλύουν ἐν μέρει πρόσφατοι ἀνακοινώσεις Βερολινίων ἐφημερίδων, ἐκ τῶν ὁποίων προκύπτει ὅτι τὰ τέσσαρα μέλη τῆς νέας Κυβερνήσεως τὰ ἔχοντα φιλομοναρχικὰ φρονήματα ὑπέγραψαν πρὸ τῆς ὁρκωμοσίας των εἰδικὸν πρωτόκολλον, διὰ τοῦ ὁποίου δηλοῦν κατηγορηματικῶς καὶ ἀνεπιφυλάκτως ὅτι ἀναγνωρίζουν τὸ δημοκρατικὸν καθεστὼς τῆς χώρας. Οὕτω κατέστη εὐχερὴς ἡ συμμετοχή των εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Ἀλλ' ἡ τοιαύτη στάσις τῶν τεσσάρων ὑπουργῶν κατεκρίθη ζωηρῶς παρ' ὡρισμένων κύκλων τοῦ Βερολίνου. Ὑπῆρξαν ἀστικαὶ ἐφημερίδες αἱ ὁποῖαι προέβησαν εἰς δριμυτάτας ἐπιθέσεις, μεταχειρισθεῖσαι φράσεις ἀσυνήθους βιαιότητος. «Ἀπημπόλησαν τὸ φρόνημά των, γράφει ἡ «Ἡμερησία», διὰ νὰ ἔχουν τὴν τιμὴν νὰ παρακάθηνται εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ Δόκτωρος Μὰρξ καὶ ἀντήλλαξαν τὸ Στέμμα τῶν Χοεντσόλλερν μὲ τέσσαρα χαρτοφυλάκια».

Ἀλλ' αἱ τοιαῦται ἐπιθέσεις κατὰ τῆς νέας Κυβερνήσεως, ὡς καὶ ἡ δοθεῖσα εἰς αὐτὴν ἐπονομασία, «Κυβερνήσεως ἄνευ χαρακτῆρος», δὲν φαίνεται νὰ ἔχωσιν ἀνάλογον ἀντίκτυπον ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ. Ὑπάρχουν οἱ φρονοῦντες, ὅτι παρὰ τὸ πολυσύνθετον αὐτῆς, καὶ παρὰ τὴν ἀναμενομένην λυσσαλέαν ἐπίθεσιν τῶν σοσιαλιστῶν, ὁ Καγκελλάριος Μὰρξ θὰ κατορθώσῃ νὰ παρακάμψῃ πάντας τοὺς σκοπέλους. Θεωρεῖται βέβαιον, ὅτι θὰ προβῇ ἐνώπιον τοῦ Ράϊχσταγ εἰς ἀνάπτυξιν προγράμματος ἔχοντος μᾶλλον οἰκονομικὸν καὶ κοινωνικὸν χαρακτῆρα, καὶ θὰ ἐνδιατρίψῃ ἰδιαιτέρως εἰς γενικότητας περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Γερμανίας.

Ὑπάρχουν βεβαίως καὶ οἱ ἰσχυρῶς ἀπαισιοδοξοῦντες περὶ τῆς τύχης τῆς νέας Κυβερνήσεως. Καὶ οἱ οὕτω κρίνοντες ἰσχυρίζονται ὅτι τὸ ὑπογραφὲν πρωτόκολλον παρὰ τῶν τεσσάρων Ἐθνικιστῶν Ὑπουργῶν στερεῖται οἱασδήποτε καὶ τυπικῆς ἀκόμη σημασίας. Διότι προκειμένου νὰ ἐπιχειρηθῇ οἱαδήποτε ἀπόπειρα κατὰ τοῦ δημοκρατικοῦ καθεστῶτος, οὐδεὶς θέλει θεωρήσει ἑαυτὸν δεσμευόμενον ὁπωσδήποτε ἐξ ἑνὸς πρωτοκόλλου. Διὰ τοιούτων ἐγγράφων δὲν ἀποκωλύονται ἀνατρεπτικαὶ ἀπόπειραι καθεστώτων. Ἁπλῶς ἐπέρχονται διευθετήσεις κομματικοῦ χαρακτῆρος ὡς ἡ ἤδη ἐπιτευχθεῖσα.

ΔΙΑΤΙ ΚΑΤΕΠΕΣΕΝ Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΑΚΟΜΗ ΑΝΑΣΤΟΛΑΙ ΤΗΣ ΙΣΟΒΙΟΤΗΤΟΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. Ν. ΓΕΡΑΚΑΡΗ

Γ

«Οἱ Αἰγύπτιοι βασιλεῖς κατὰ νόμον ἔπαττον, τοὺς δικαστὰς ἐὼρκιζον, ὅτι κἂν βασιλεὺς τι προστάξῃ κρίναι τῶν μὴ δικαίων, οὐ κοινοῦσι».
(Πλουτ.ἠθικ.)

Ἐν τῇ ἀναζητήσει τῶν αἰτίων εἰς ἃ ὀφείλεται ἡ τόση ἐν τῇ κοινῇ συνειδήσει κατάπτωσις τῆς παρ' ἡμῖν δικαιοσύνης ἔστιν, ἐν τῷ ἄρθρῳ μου τῆς χθὲς, πρὸ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης εἰς τὴν μετὰ τὸ μετανοεμβριανὸν καθεστὼς περίοδον χρόνου. Ἤδη συμπληρῶν τὴν βραχεῖαν ταύτην μελέτην μου θέλω ἀνασκοπήσει ὅσον μοὶ ἐπιβάλλεται συντόμως ἅπασαν ταύτην, διὰ νὰ φθάσω μέχρι τοῦ ἐλπιζομένου, διὰ τῆς συγκροτήσεως τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως, τέρματος αὐτῆς.

Ἡ δευτέρα τῆς ἰσοβιότητος ἀναστολὴ

Ἡ διαδεχθεῖσα τὸ μετανοεμβριανὸν καθεστὼς ἐπανάστασις τοῦ 1922 δὲν ὑστέρησεν εἰς ἐχθρότητα πρὸς τὴν δικαιοσύνην ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὴν μαρτυρηθείσης πρὸ αὐτῆς περιόδου, καίτοι δὲν ἐτέλει ὑπὸ τὰς αὐτὰς ὡς ἐκείνη συνθήκας.

Εὐθὺς ἅμα τῇ ἐπικρατήσει της, εἰς κακοβούλους καὶ ἀπὸ ἰδίων ὁλέθρων εἰσηγήσεις ὑπείκουσα, διὰ συντακτικῆς ἀποφάσεώς της κατήργησε, τὸ δεύτερον ἤδη, τὴν δικαστικὴν ἰσοβιότητα καὶ μονιμότητα χωρὶς νὰ ἀναμερήσῃ τὸ μέγεθος τῆς διὰ ταύτης μελλούσης νὰ συντελεσθῇ πολιτειακῆς καὶ κοινωνικῆς καταστροφῆς.

Τὴν ἀναστολὴν τῶν συνταγματικῶν ἐγγυήσεων ἐπηκολούθησεν ἡ ἄμεσος ἀπόλυσις τῆς πλειονότητος τῶν μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ἄλλων ἀνωτάτων καὶ ἀνωτέρων δικαστικῶν λειτουργῶν, ἂν τὰς θέσεις κατέλαβον καὶ αὐθις οἱ κατὰ τὴν βενιζελικὴν περίοδον, ἐπαναστατικῷ δικαίῳ, κατακτήσαντες ταύτας, νεώτεροι πάντοτε τῶν ἤδη ἀπολυθέντων ἀλλὰ καὶ ἄλλων ὁμοιοδάθμων των, ἐκ τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ παραμενόντων.

Καὶ ὀλίγον ἔτειτα συμπληροῦται, ὑπὸ τῆς πρώτης ἐπαναστατικῆς κυβερνήσεως, ὁ Ἄρειος Πάγος καὶ ἐν τῇ τοιαύτῃ συμπληρώσει δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψει οὐχὶ ἡ σχετικὴ ἀλλ' οὐδὲ ἡ ἀπόλυτος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἀρχαιότης καὶ εἰς οὐδὲν λογίζεται ἡ μακρὰ, ἐπαμελὴς καὶ εὐσυνείδητος τῶν δικαστικῶν ἔργων ἐπατέλεσις.

Καὶ εἰς τὸν οὕτω συμπληρωθέντα Ἄρειον Πάγον ἀνατίθεται ὑπὸ τῆς ἐπαναστάσεως ἡ ἐν ἀπολύτῳ ἐλευθερίᾳ κρίσεως ἐκκαθάρισις τοῦ δικαστικοῦ ἐν γένει προσωπικοῦ.

Καὶ προβαίνει οὗτος, ἐπιτελῶν τὴν ἀνατεθεῖσαν ἐντολὴν, εἰς τὴν ἀπόλυσιν καὶ τὸν ὑποβιβασμὸν παντὸς βαθμοῦ δικαστικῶν λειτουργῶν καὶ κανονίζει, κατὰ τὴν ἀνέλεγκτον κρίσιν του, τὴν ἀρχαιότητα τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ παραμενόντων καὶ ρηγνύει ἐν τούτῳ τὰ δεσμὰ τοῦ χρόνου τοῦ διορισμοῦ, μεγάλων οὕτω ἀτόπων, ἐν τῇ διαχειρίσει τῆς δικαιοσύνης, γιγνόμενος πρόξενος.

Καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ οὕτω αὐθαιρέτως γενομένου κανονισμοῦ τῆς ἀρχαιότητος, συντελοῦνται αἱ ἐπακολουθήσασαι καὶ αἱ ἐν συνεχείᾳ μέχρι σήμερον γιγνόμεναι προαγωγαί.

Ἀλλὰ τὰς τοιαύτας τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀποφάσεις δὲν χαρακώνει τὸ ἀρμόζον κῦρος λόγῳ τῆς προελεύσεως αὐτοῦ καὶ τῆς καθόλου συνθέσεώς του καὶ ὅταν ἀκόμη αὗται φέρουσι τὴν σφραγῖδα τοῦ δικαίου.

Καὶ οὕτω διασπᾶται πλήρως σχεδὸν ἤδη ἡ συνοχὴ τοῦ δικαστικοῦ σώματος καὶ ἐπιτείνεται ἡ μεταξὺ των μελῶν αὐτοῦ ἐχθρότης καὶ ὀγκοῦται ἡ πρὸς τὴν εὔορκον τῶν δικαστικῶν καθηκόντων πλήρωσιν ἀδιαφορία καὶ ἡ συγείδησις χαλαροῦται καὶ ὁ δικαστικὸς χαρακτὴρ ἀσθενοῦται καὶ αἱ παραδόσεις τοῦ σώματος σβέννυνται καὶ αἱ ἐπαταγαὶ τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας προθύμως σχεδὸν λόγῳ εὐτόνου ἐκτελοῦνται καὶ ἡ ἀμάθεια καὶ ἡ κουφότης καὶ ἡ ἄνοια πολλάκις πληθύνονται διὰ τῶν εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχε διορισμῶν τῶν νέων δικαστῶν, ὧν ἡ διαπαιδαγώγησις συντελεῖται ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῶν δυσμενῶν τούτων συνθηκῶν.

Καὶ συνέπεια πάντων τούτων ἡ ἐπὶ μᾶλλον αἰσθητὴ μείωσις τῆς πρὸς τὴν δικαιοσύνην μαρτυρουμένη κοινὴ περιφρόνησις μετεδλήθη εἰς ἀηδίαν.

Ἡ πέμπτη τῆς ἰσοβιότητος ἀναστολὴ

Καὶ ἡ τὴν παγκαλικὴν δικτατορίαν διαδεχθεῖσα νέα τοιαύτη τοῦ κ. Κονδύλη, ἀναλόγου μορφῆς καὶ φύσεως, ἀμιλλᾶται μετὰ τῆς προηγηθείσης ἐν τῷ ἀγῶνι τοῦ πλήρους τῆς δικαιοσύνης ἐξευτελισμοῦ.

Καὶ ἐπαναφέρει καὶ αὕτη τὴν δικαστικὴν ἰσοδιότητα ἵνα μεθ' ἡμέρας τὴν καταργήσῃ, ὅπως ἀπολύσῃ δικαστὰς ἀποτολμήσαντας νὰ ἀντιστῶσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἀνόμων αὐτῆς διαταγῶν.

Καὶ καταργεῖ τὰς νόμῳ ἐκδοθείσας ἀποφάσεις αὐτῶν καὶ ὑπαγορεύει εἰς τοὺς ἐν τῷ πολιτικῷ γραφείῳ κληθέντας ἄλλους δικαστὰς, τὰς συμφώνους πρὸς τὰς θελήσεις της.

Καὶ εἶνε τοσαύτη ἡ καταλαβοῦσα τὸ δικαστικὸν σῶμα ληθαργικὴ νάρκη καὶ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου ἡ ἔνοχος ἀδιαφορία, ὥστε οὐδὲ ἠν ἀσθενεστέραν σημειοῦσι διαμαρτυρίαν, αἱ τὸ σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους παραδιάζουσαι καὶ ποινικῆς κολάσιμοι τῆς νέας τυραννίδος πράξεις αὐτῶν.

Καὶ μόνον ἀνακόπτει τὸν πρὸς τὴν παρανομίαν ροῦν αὐτῆς μία ἐρωμένη τῶν δικηγορικῶν συλλόγων ἀντίστασις.

Αὔριον τὸ τέλος

ΝΙΚ. ΓΕΡΑΚΑΡΗΣ
τέως Εἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν

Γράμματα ἀπὸ τὸ Παρίσι

Ἡ ἀναστήλωσις τοῦ Παρθενῶνος

Συνομιλία μὲ τὸν κ. Ἰουσταῦον Fougères, μέλος τοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Γαλλίας, τέως διευθυντὴν τῆς Γαλλικῆς Ἀρχαιολογ. Σχολῆς ἐν Ἀθήναις

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Ἰανουάριος (Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὅταν κάποιος κρούσῃ τὴν θύραν τοῦ κ. Γουσταύου Φουξέρ, μέλους τοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Γαλλίας, καθηγητοῦ εἰς τὴν Σορβόνην, τέως διευθυντοῦ τῆς Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς τῶν Ἀθηνῶν, αἰσθάνεται ἰδιαιτέραν συγκίνησιν, ἐὰν ἔχῃ ἐκλεπτυσμένα τὰ νεῦρα τῆς αἰσθητικῆς, καὶ ἰδιαιτέραν ὑπερηφάνειαν, ἐὰν εἶνε Ἕλλην. Τὸ ἐργαστήριον τοῦ κ. Φουξέρ, εἶνε ὁλόκληρος ἡ ὡραιότης τῆς Ἑλλάδος κλεισμένη εἰς εἰκόνας καὶ φωτογραφικὰς πλάκας διὰ προβολάς, ἢ εἰς μεγάλους ὀγκώδεις ἐπιστημονικοὺς τόμους περὶ τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ θαύματος. Ὁ κ. Γουσταῦος Φουξὲρ ζῇ διὰ τὴν ἑλληνικὴν αὐτὴν ὡραιότητα. Εἶνε ὁ σοφὸς ποῦ γνωρίζει τὴν ἀρχαίαν μας καλλιτεχνικὴν διαθήκην, πέτραν πρὸς πέτραν. Εἶνε ὁ ἐπιστήμων ποῦ ἔνα ἔχει προορισμόν: Τὴν ἀνεύρεσιν τῶν θησαυρῶν μας, τὴν διατήρησιν τῶν ὑπαρχόντων, τὴν ἐρμηνείαν τῶν ἀνεξηγήτων, ποῦ θὰ συντελέσουν εἰς τὴν μεγαλυτέραν αἴγλην καὶ εἰς τὴν βαθυτέραν κατανόησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Μεγαλουργήματος.

Οἱ σοφοὶ ἀναγνωρίζουν τὴν αὐθεντίαν του, οἱ Ἕλληνες γνωρίζουν τὴν προσωπικότητά του. Δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη συστάσεων.

Ὁ κ. Γουσταῦος Φουξὲρ θὰ μᾶς εἴπῃ τὴν γνώμην του περὶ τῆς συντελουμένης ἀναστηλώσεως τοῦ Παρθενῶνος, μετὰ τὴν ἀναστήλωσιν τῶν Προπυλαίων, ἡ ὁποία μᾶς ἔδωσεν ἐκ νέου τὸ δραματικὸν ἐκεῖνο θαῦμα ποῦ γνωρίζετε καὶ μετὰ τὸ Ἐρεχθεῖον, τὸ ὁποῖον ἠμποροῦμεν τώρα νὰ θαυμάσωμεν χωρὶς πόνον διὰ τὴν διασπορά του. Ὁ ἄνθρωπος — ὁ Ἕλλην — ποῦ ἔχει ἀποδείξει τὴν εἰδικότητά του, εἶχε τὴν εὐγένειαν νὰ μυήσῃ τὸν ὑποφαινόμενον εἰς τὸ μυστήριον τῆς ἀναστάσεως τῆς Ἀρχαίας Ὡραιότητος, ἐκεῖ ἐπάνω εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, πρὸ χρόνου πολλοῦ, πρὸ ἐτῶν. Τὴν ἄποψιν αὐτὴν ἐὰν συζητοῦν ἀκόμη εἰς τὰς Ἀθήνας, ἂς μάθουν οἱ συζητηταί, ὅτι τὴν θεωροῦν ὡς μόνην Νεοελληνικὴν γνώμοτα οἱ ξένοι σοφοί. Θεωροῦν τὴν ἀναστήλωσιν ὡς μόνην ἔνδειξιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔπαυσε νὰ εἶνε Μεγάλη καὶ Ὡραία. Ἀλλ' ἀκούσατε τὸν σοφὸν Διδάσκαλον.

— Κατ' ἀρχὴν, μοῦ λέγει ὁ κ. Φουξέρ, πρέπει νὰ προγραφῇ ἡ λέξις ποῦ μεταχειρίζεσθε καὶ σεῖς (Restauration) Ἐπανόρθωσις, ἀνακαίνισις. Διότι ἡ λέξις αὐτὴ ὑπονοεῖ τὴν προσθήκην πολλῶν συμπληρωμάτων. Ἀλλ' τὸ Παρθενῶνα πρέπει νὰ μεταχειριζώμεθα ἕνα ἄλλον ὅρον: Redressement. Ἐπανόρθωσις, ἀναστήλωσις. Περὶ αὐτοῦ πρόκειται. Ὅλοι οἱ κίονες τοῦ Παρθενῶνος ποῦ κατάκειται, πρέπει νὰ ἀνορθωθοῦν χωρὶς νὰ χρειάζεται προσθήκη πολλῶν συμπληρωμάτων. Ὅλοι οἱ σπόνδυλοι ποῦ ἔχουν ἀραδειασθῆ εἰς τὸ ἔδαφος ἠμποροῦν νὰ ἐπαναφερθοῦν εἰς τὴν θέσιν των. Ἐὰν ἔχῃ λείψει κάτι τὸ σημαντικὸν καὶ ἀναραίτητον διὰ τὴν ἀνόρθωσίν των δὲν εἶνε ἄτοπον νὰ συμπληρωθῇ. Ἀλλ' ὑπὸ ὅρους. Δὲν πρέπει τὸ νέον συμπλήρωμα νὰ ἀπομιμηθῇ τὴν ἀρχαιότητα, τὴν ὁποίαν θὰ συνδέσῃ. Δὲν πρέπει νὰ χάνεται ἀνάμεσα εἰς τοὺς ἀρχαίους σπονδύλους καὶ νὰ μὴ εἶνε εὐχερὴς ἡ ἀναγνώρισίς του. Ἀλλὰ μήτε ἐπίσης νὰ προκαλῇ τὴν ἀντίθεσιν μὲ τὸν χρωματισμόν του. Θὰ ἦτο τρομερόν. Ὑπάρχουν βορεισανατολικῶς τοῦ Παρθενῶνος δύο κίονες ἀναστηλωμένοι προσωρινῶς εἰς μίαν παλαιοτέραν ἐποχήν. Διὰ τὴν ἐργασίαν ἐκείνην ἐχρησιμοποιήθησαν τοῦβλα πρὸς συμπλήρωσιν τῶν κενῶν. Καὶ τὸ θέαμα εἶνε φοικτόν. Οἱ κίονες ὅμως τῆς βορείου πλευρᾶς τοῦ Παρθενῶνος ὑπάρχουν σχεδὸν ὅλοι αὐθεντικοί. Ἐσχάτως ἀνευρέθησαν καὶ νέοι σπόνδυλοι. Δι' αὐτὸ ὁλόκληρος ἡ βόρειος κίονοστοιχία ἠμπορεῖ νὰ ἀνεγερθῇ. Δὲν γνωρίζω ἐὰν τὸ ἄνω μέρος, τὸ ἐπιστύλιον, διασώζεται εἰς ὅλα του τὰ στοιχεῖα. Ἀγνοῶ ποῖα εἶνε τὰ στοιχεῖα ποῦ ἠμποροῦν νὰ χρησιμοποιηθοῦν καὶ ἐὰν χρειασθοῦν μεγάλαι προσθῆκαι, θὰ ἔπρεπε νὰ ὑπάρξῃ δισταγμός. Ἀλλ' αἱ ἀπαραίτητοι προσθῆκαι ἠμποροῦν νὰ γίνουν ὅταν θὰ στηρίξουν τὴν μεγάλην ποσότητα τῶν διασωθέντων.

— Ἐὰν λείψῃ ἕνας μεσαῖος σπόνδυλος καὶ ἔχομεν ὅλους τοὺς ἄλλους;

— Νὰ γίνῃ ἡ προσθήκη τοῦ σπονδύλου ποῦ λείπει. Ἀλλ' ὄχι ἀπὸ μάρμαρον. Ἀπὸ τσιμέντο, ἀπὸ κόνιν μαρμάρου. Δὲν πρέπει νὰ ἀπατᾷ ἡ προσθήκη. Μήτε νὰ ἀπομιμηθῇ τὸ μάρμαρον. Εἶνε συμφέρον νὰ διακρίνεται.

— Οἱ ἀντιγνωμοῦντες ἐπικαλοῦνται εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν τὴν εἰσθητικήν.

— Ἀκοῦστε, φίλε μου. Δὲν πρέπει νὰ γίνωμεν παίγνια ἑνὸς ἐπιπολαίου ἰδεαλισμοῦ, ὁ ὁποῖος κραυγάζει ὅτι προσβάλλομεν τὴν ἀρχαιότητα. Ἐν ὀνόματι ἀκριβῶς τῆς αὐσθητικῆς αὐτῆς τὴν ὁποίαν ἐπικαλοῦνται, ἐν ὀνόματι τῆς προόδου τῆς αἰσθητικῆς, πρέπει νὰ ἀνυψωθῇ ἡ βόρειος πλευρὰ τοῦ Παρθενῶνος. Πλήρης ἡ ἐλλειψις, ἀρκεῖ ὅτι θὰ ἐμφανίσῃ ἐπὰ τοῦ ἑλληνικοῦ ὁρίζοντος τὸν ρυθμόν. Διότι κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ μὲ πείσῃ ὅτι συγκινεῖται θαυμάζων τὸ ἀπαίσιον ἐκεῖνο κενὸν ποῦ φαίνεται ἐκ τῆς πόλεως. Καὶ κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν αἰσθηκὴν διὰ νὰ διαιωνίσῃ τὸν βανδαλισμὸν τοῦ Μορόζινη. Ἐγὼ σᾶς λέγω ὅτι θὰ εἶνε αἶσχος νὰ ἀφεθῇ ὅπως ἔχει ἡ Ἀκρόπολις. Καὶ ἐγὼ ποῦ σᾶς ὁμιλῶ ἔτσι, μερμυρῶ περισσότερον διὰ τὴν αἰσθηκὴν ποῦ ἐπικαλοῦνται. Οἱ κύριοι αὐτοί, εἶνε οἱ ἴδιοι μὲ αὐτοὺς ποῦ ἔχομεν καὶ ἡμεῖς καὶ ἄλλοι. Εἶνε ἄνθρωποι ποῦ δὲν γνωρίζουν τίποτε, εἶνε ἀμαθεῖς, προσπαθοῦντες νὰ δημιουργήσουν κάτι μὲ τὰ αἰσθηκά των δάκρυα. Εἶνε φρασεολόγοι.

Ὁ κ. Φουξὲρ ἐθερμάνθη εἰς τὴν συνομιλίαν. Καὶ δὲν ὑπάρχει τόσον χάρισμα εἰς τὸν γραπτὸν λόγον, διὰ νὰ ἀποδοθῇ ὁ παλμὸς ποῦ συνοδεύει τὴν ἀπολογίαν τῆς ἀναστηλώσεως. Αἴφνης ἐγείρεται καὶ εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ πάμπολλα ἠρεμμένα συρτάρια τοῦ ἐργαστηρίου του, ἐρευνᾷ φωτογραφικὰς πλάκας, ὅπως θὰ ἐρευνοῦσε ὁ ἀστυνόμος τὰ δελτία τῶν ἀποτυπωμάτων.

— Ἐλάτε ἐδῶ εἰς τὸ φῶς. Τὴν ἐνθυμεῖσθε τὴν παλαιὰν κατάστασιν τῆς ἀνατολικῆς στοᾶς τῶν Προπυλαίων; Νάτην. Κυττάξατέ την πόσον εἶνε ἀπαισία. Οἱ σπόνδυλοι ἔχουν μετατοπισθῆ καὶ ἐξέχουν τῶν ἄλλων, ἄλλοι ἔχουν πέσει. Ἰδοὺ ἡ ἀνόρθωσίς των. Ποῦ εἶνε ἡ αἰσθητική; Ποῦ εἶνε ἡ ἁρμονία; Εἰς τὴν πρώτην ἢ εἰς τὴν δευτέραν; Ἐπειτα ἰδοὺ τὸ Ἐρεχθεῖόν σας. Τὸ εἴχατε ὁλόκληρον σχεδὸν χαμαί. Καὶ τώρα τὸ ἔχετε ὁλόκληρον σχεδὸν εἰς τὸν πρῶτόν του ρυθμὸν ἔναντι τοῦ ὁρίζοντός σας. Δὲν ἠμπορῶ νὰ ἔννοήσω διατί ὑπάρχει τόσον πεῖσμα.

—Ὁπωσδήποτε σεῖς κηρύττεσθε κατηγορηματικὸς ὑπὲρ τῆς ἀναστηλώσεως.

— Ὄχι. Δὲν πρέπει νὰ εἶνε κανεὶς κατηγορηματικός. Ἡ ἀναστήλωσις δὲν ἠμπορεῖ νὰ συνεχίζεται ἀδιακόπως. Νὰ ἀναστηλωθοῦν ὅσα ὑπάρχουν. Ἡ βόρειος κιονοστοιχία. Ἡ νότιος εἶνε ἀδύνατον. Αὐτὴ ἡ ἀναστήλωσις εἶνε μία ἀνάγκη διὰ τὸν Παρθενῶνα. Τοῦτο δὲν ἀποκλείει μήτε τὴν λεπτότητα τῆς ἐργασίας, μήτε τὴν προσοχήν.

— Καὶ διατί δὲν πρέπει νὰ εἶνε κανεὶς κατηγορηματικός;

— Διότι ὑπάρχουν περιπτώσεις ποῦ ἡ ἀναστήλωσις δὲν εἶνε ἀνάγκη, ὅπως ὁ ναὸς C (ἀγνώστου θεότητος) τοῦ Σελιμόντε τῆς Ἰταλίας. Ὁλόκληρος ἔπεσε ἀπὸ σεισμόν. Καὶ ἐκεῖ δὲν ἔχει χαθῆ τίποτε. Ὅλοι οἱ κίονες, τὰ πάντα εἶνε ἀραδιασμένα εἰς τὸ ἔδαφος. Ἡ φύσις ἐξετέλεσε ἔργον μεγαλειῶδες εἰς τὴν παράταξιν τῶν μελῶν τοῦ ναοῦ. Καὶ ὑπάρχουν τόσοι καὶ τόσοι ἄλλοι εἰς τὴν θέσιν των, χωρὶς νὰ πέσουν, εἰς τὴν Ἰταλίαν, εἰς τὴν Μεγάλην Ἑλλάδα. Διότι ἡ Μεγάλη Ἑλλὰς ἔχει ἐνοηθῆ περισσότερον καὶ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Ἔ, λοιπὸν, εἶχα τὴν γνώμην ὅτι ἀφοῦ ὑπάρχουν τόσοι ἄλλοι ναοί, θὰ ἠμποροῦσαν νὰ κάμουν τὴν πολυτέλειαν τῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ ναοῦ ἐκείνου, ἔτσι ὅπως τὸν παρέταξεν ἡ φύσις ἀξιοθαυμάστως ἐπὰ τοῦ ἐδάφους. Ἤμουν τῆς γνώμης νὰ μὴ γίνῃ ἡ ἀναστήλωσις ἐκείνη. Ἀλλὰ οἱ Ἰταλοὶ εἶχον διαφορετικὴν γνώμην καὶ ἤδη τὸν ἀναστηλώνουν. Θὰ εἶνε ὁ ὡραιότερος ἀρχαῖος ναός. Ἀλλὰ ἡ περίπτωσις τοῦ Παρθενῶνος εἶνε διαφορετική. Ὁ Παρθενὼν εἶνε μόνος εἰς τὸν κόσμον. Καὶ τὰ κρημνισμένα στοιχεῖα του δὲν ἀποτελοῦν, φεῦ, φυσικὸν μεγαλούργημα. Δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἔχετε ἐνδοιασμοὺς ἐπὰ τῆς ὡραιότητος τοῦ νεκροῦ.

— Ἐὰν ὁ Παρθενὼν εἶνε μόνος εἰς τὸν κόσμον καὶ ὁ κόσμος ὅμως ὁλόκληρος ἔχει πάρει ἀπὸ ἕνα κομμάτι τοῦ Παρθενῶνος. Καὶ θὰ ἤθελα ἐπὰ τοῦ σημείου αὐτοῦ τὴν γνώμην σας. Ἰσχυροὶ φωναὶ ἔχουν ἀκουσθῆ ὑπὲρ τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα τῆς Μετόπης ποῦ ἐπρόνισε ὁ Ἐλγίνος καὶ θαυμάζουν οἱ Ἄγγλοι εἰς τὸ μουσεῖον των.

— Ἐὰν εἶνε δυνατὸν νὰ τοποθετηθῆ πλέον ἡ μετόπη εἰς τὸν Παρθενῶνα. Θὰ κατασταρᾷ. Οἱ χημικοὶ ἀποφαίνονται κατηγορηματικὸς ἐπ' αὐτοῦ. Ὁ θαλάσσιος ἀὴρ θὰ καταστρέψῃ ὅ,τι ἔχει διασωθῆ. Καὶ ὅ,τι ἔχει ἀπομείνει εἰς τὴν δυτικ

Η ΠΡΩΪΑ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡΑΧ.	850	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ.ΑΓΓ.	8
ΕΞΑΜΗΝΟΣ »	200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛλΑΡ.	15

Ο ΔΕΚΑΣΙΣ ἀπόδειξις πληρωμῆς εἶναι ἔγκυρος ἐὰν φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἐφημερίδος.

Ἐὰν διαμένετε ἐκτὸς τῆς συμβάσεως ἐξ ἑκατὸν ὁδὸν Ἑρμοῦ ἐξωλεῖα καὶ τῆς ἐπιβάλλῃ ὑπὸ τὴν γύρευε τὴν Βασιλίς Ἀναστάσιε ἡ ἀπὸ διπλῶσας συναφίσεις ἐπὶ Ἡγεμόνος σπουδάσῃς.

Ο. Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ (Ὑπ. Συγκ.) Λέγει ὅτι τὰ νομοσχέδια διατάγματα τὰ δεδομένα ἐπὶ Ἡγεμόνος κατωλήγουν εἰς δύο διαφόρους τρόπους, τὰ μὲν ὡς ἐπὶ ὑποβλήθεν εἰς τὴν Βουλὴν, τὰ δὲ παρακοπὴν ἀν ἀπόστολον. Τὸ πρῶτον ἀφίσταται διάταγμα δὲν ἀναγράφει τὴν ἀπὸ ἐνεργείας τῆς Βουλῆς.

Γ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ. Πρόκειται εἰς τὸ κάθε τοῦ ἀδικήματος ἐὰν ἐκ τοῦ ἀπὸ τὸ ἀπὸ τὸ ἀπὸ τὸ

ΠΡΩΤΑ ΩΡΑ 5η

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΠΡΟ ΤΟΥ ΡΑΪΧΣΤΑΓ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Η ΠΡΟΑΣΠΙΣΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΟΣ

ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 3. (Πρακτορεῖον Χαβᾶς).– Τηλεγραφοῦν ἐκ Βερολίνου, ὅτι εἰς τὸ Ράϊχσταγ ὁ Καγκελλάριος Μάρξ ἀνέγνωσε τὰς κυβερνητικὰς δηλώσεις δι' ὧν ἐξαίρεται ἡ μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως συμφωνία διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος καὶ προσέθεσεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν στερρὰν θέλησιν νὰ προασπίσῃ τὸ Σύνταγμα τῆς Βεϊμάρης. Ἐχαρακτήρισεν ὡς ἔγκλημα ἐσχάτης προδοσίας οἱανδήποτε ἀπόπειραν πρὸς μεταβολὴν τοῦ πολιτεύματος.

Ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν ἡ Κυβέρνησις θὰ συνεχίσῃ ἐφαρμόζουσα τὴν μέχρι τοῦδε ἀκολουθηθεῖσαν πολιτικὴν τῆς ἀποκαταστάσεως ἐμπιστοσύνης μεταξὺ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν. Ἐβεβαίωσεν ὅτι ἡ μεταπολεμικὴ πολιτικὴ τῆς Γερμανίας χαρακτηρίζεται ὑπὸ τῆς ἀπεμπολήσεως τῆς ἰδέας ἑνὸς πολέμου ἀντεκδικήσεως ὅτι δὲ συμμετέσχεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν μετὰ τοῦ κ. Στρέζεμαν ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι τὰ μέλη τῆς νέας Κυβερνήσεως θὰ ἐπεδοκίμαζον τὴν ἐξωτερικὴν ταύτην πολιτικήν.

ΤΟ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ ΧΘΕΣ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

ΠΟΙΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κατέθεσε χθὲς εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχέδιον περὶ ἐγγραφῆς καὶ ἐξετάσεων φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον μόνον

Φοιτηταὶ μὴ δυνηθέντες νὰ ἐγγραφοῦν ἢ ἀνανεώσουν τὴν ἐγγραφὴν αὐτῶν ἕνεκα ἀνυπερβλήτου κωλύματος, δύνανται νὰ ἐνεργήσωσι ταύτας ἀναδρομικῶς μέχρι τέλους τοῦ Πανεπιστημιακοῦ ἔτους 1926-1927 μετ' ἀπόφασιν ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τριῶν καθηγητῶν ὁριζομένων ὑπὸ τῆς Συγκλήτου.

Οἱ οὕτω ἐγγραφόμενοι ἢ ἀνανεοῦντες τὴν ἐγγραφὴν αὐτῶν ὑφίστανται τὰς αὐτὰς τηματικὰς ἐξετάσεις κατὰ χρόνον ὁριζόμενον ὑπὸ τῶν οἰκείων Σχολῶν.

2) Οἱ διανύοντες τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς φοιτήσεώς των φοιτηταὶ τῆς ἰατρικῆς σχολῆς δύνανται νὰ ὑφίστανται τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξέτασιν πρὸ τοῦ τέλους τοῦ δου ἔτους τῆς φοιτήσεως αὐτῶν.

3) Φοιτηταὶ ἀπορριπτόμενοι κατὰ τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις δύνανται νὰ ἐπανέλθωσι πρὸς ἐξέτασιν μετὰ τρεῖς μῆνας.

4) Φοιτηταὶ οὐδόλως ὑποστάντες τὴν τηματικὴν ἐξέτασιν τῶν ἐτῶν 1924—1925, ἢ ὑποστάντες καὶ ἀπορριφθέντες δύνανται νὰ τὴν ὑποσταθῶσι ἐντὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Ἀπαλλάσσονται τῆς γραπτῆς ἐξετάσεως οἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιστρατεύσεως ὑπηρετήσαντες φοιτηταὶ τῆς φαρμακευτικῆς καὶ τῶν φυσικομαθηματικῶν.

Ἐπίσης ἀπαλλάσσονται καὶ οἱ φοιτηταὶ τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς τῆς γραπτῆς ἐξετάσεως τοῦ ἐκ τῆς νεωτέρας εἰς τὴν ἀρχαίαν θέματος, ὡς καὶ τοῦ ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς εἰς τὴν Λατινικήν.

Πρωτοετεῖς σπουδασταὶ τῆς ἀνωτάτης σχολῆς τῶν οἰκονομικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἐπιστημῶν, δύνανται νὰ μεταγράφωνται εἰς τὸ πρῶτον ἔτος τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗΣ

Η ΒΡΑΔΥΤΗΣ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΕΧΝΙΚΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ

ΚΑΤΑΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΣΥΝΤΟΝΟΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ ΠΡΟΣ ΑΡΣΙΝ ΤΩΝ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν διέψευσε χθὲς τὰς ἀναγραφείσας πληροφορίας, καθ' ἃς συνέπεια κωλυμάτων δημιουργηθέντων ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας δὲν ἐφαρμόζονται αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν μετὰ τῆς Τουρκίας συμφωνιῶν.

Ἡ βραδύτης εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν μουσουλμανικῶν κτημάτων δὲν ὠφείλετο, προσέθεσεν ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, παρ' ἁπλῶς καὶ μόνον εἰς τεχνικοὺς λόγους, πρὸς ἄρσιν τῶν ὁποίων καταβάλλονται σύντονοι προσπάθειαι ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν.

Χθεσινὰ ἐκ Κων)πόλεως τηλεγραφικαὶ πληροφορίαι πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἀνέφερον ὅτι ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἐπέτρεψε τὴν ἐπάνοδον τριῶν Κωνσταντινουπολιτῶν μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των ἐκ τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὸν κατάλογον τῶν 150 προσώπων τῶν ὁποίων αἱ δύο Κυβερνήσεις ἀνέλαβον νὰ ἐπιτρέψουν τὴν ἐπάνοδον. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ ἐπιτρέψῃ ἀντιστοίχως τὴν ἐπάνοδον τριῶν Μουσουλμάνων μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των εἰς τὴν Θράκην.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν διέταξε τηλεγραφικῶς τὸν ἐν Ρότερδαμ πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Δασκαλόπουλον ὅπως μεταβῇ εἰς Χάγην καὶ ἀναλάβῃ προσωρινῶς τὴν διεύθυνσιν τῆς Πρεσβείας, προκειμένου ὁ πρεσβευτὴς κ.Ι. Παππᾶς ν' ἀναχωρήσῃ εἰς Κων)πολιν καὶ Ἄγκυραν.

Ἁρμοδίως παρεσχέθη χθὲς ἡ πληροφορία, καθ' ἣν ὁ κ. Παππᾶς μεταβαίνει εἰς Κων)πολιν πρὸς ρύθμισιν λεπτομερειακῶν τινων ζητημάτων σχετικῶν μὲ τὰς ἑλληνοτουρκικὰς συμφωνίας καὶ οὐχὶ ὅπως διακανονίσῃ δυσχερείας ἀναφυείσας ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν συμβάσεων.

Κατ' ἀνακοίνωσιν ἁρμοδίας πηγῆς, ἡ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως τῆς Ἀγκύρας—ὡς ἀνηγγέλθη ἐκείθεν—ἀνέθαλε τὴν λῆψιν ἀποφάσεως ἐπὶ τῶν ἑλληνοτουρκικῶν συμβάσεων, ἀναμένουσα ἐξ Ἀθηνῶν ἔγγραφον ἐγγύησιν ἐκ μέρους τοῦ Διεθνοῦς Οἰκονομικοῦ Ἐλέγχου διὰ τὸ ποσὸν τῶν 500 χιλιάδων λιρῶν, τὰς ὁποίας ἡ Ἑλλὰς ὑποσχέθη νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ Τουρκικὸν Δημόσιον ἐκ τοῦ περισσεύματος τῶν ὑπεγγύων προσόδων εἰς ἣν περίπτωσιν ἤθελε προκύψῃ ἐκ τοῦ συμψηφισμοῦ τῶν κτημάτων διαφορὰ ὑπὲρ τῆς Τουρκίας.

Ἡ ἔγγραφος αὕτη ἐγγύησις τοῦ Ἐλέγχου, ἀναμενομένη εἰς τὰς συμφωνίας, πρόκειται νὰ διαβιβασθῇ ἐντεῦθεν εἰς Ἄγκυραν ἐντὸς τῶν ἡμερῶν.

Ο ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΚΑΤΕΤΕΘΗ ΧΘΕΣ ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ ΠΕΡΙ ΚΥΡΩΣΕΩΣ ΤΟΥ

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΙ ΑΙ ΠΡΟΝΟΜΙΑΙ

Κατετέθη χθὲς εἰς τὴν Βουλὴν σχέδιον ψηφίσματος περὶ τῶν προνομίων καὶ τῆς διοικήσεως τοῦ Ἁγίου Ὄρους καὶ περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου 1926 Ν. Διατάγματος περὶ κυρώσεως τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τοῦ Ἁγ. Ὄρους». Κατὰ τὸ ψήφισμα, ἡ Χερσόνησος τοῦ Ἄθω, ἀπὸ τῆς Μεγάλης Βίγλας καὶ ἑξῆς ἀποτελοῦσα τὴν περιοχὴν τοῦ Ἁγίου Ὄρους, εἶναι κατὰ τὸ ἀρχαῖον τοῦτου προνομιακὸν καθεστὼς αὐτοδιοίκητον τμῆμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, οὗτινος ἡ κυριαρχία παραμένει ἄθικτος ἐπ' αὐτοῦ. Ἐξ ἀπόψεως πνευματικῆς διατελεῖ τὸ Ἅγιον Ὄρος ὑπὸ τὴν ἄμεσον δικαιοδοσίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Πάντες οἱ μονάζοντες ἐν αὐτῷ ἀποκτῶσι τὴν Ἑλληνικὴν Ἰθαγένειαν, ἅμα τῇ προσλήψει αὐτῶν ὡς δοκίμων ἢ μοναχῶν, ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως.

Τὸ Ἅγιον Ὄρος διοικεῖται κατὰ τὸ καθεστὼς αὐτοῦ ὑπὸ τῶν εἴκοσι Ἱερῶν Μονῶν του, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶνε κατανεμημένη ὁλόκληρος ἡ Χερσόνησος τοῦ Ἄθω καὶ διατελεῖ ἀναλλοτρίωτον τὸ ἔδαφος αὐτῆς. Ἡ διοίκησις ἀσκεῖται δι' ἀντιπροσώπων τῶν Ἱερῶν Μονῶν του, ἀποτελούντων τὴν Ἱερὰν κοινότητα. Οὐδεμία ἀπολύτως μεταβολὴ ἐπιτρέπεται ἐπὶ τοῦ διοικητικοῦ συστήματος ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους, οὐδὲ τῆς ἱεραρχικῆς τάξεως καὶ τῆς σχέσεως αὐτῶν πρὸς τὰ ὑποτελῆ των ἐξαρτήματα, ἀπαγορεύεται δὲ ἡ ἐγκαταβίωσις ἐν αὐτῷ ἐπροδόξων ἢ σχισματικῶν.

Ὁ λειτουργὸς καθορισμὸς τῶν Ἀγιορειτικῶν καθεστώτων καὶ τοῦ τρόπου τῆς λειτουργίας αὐτῶν γίνεται διὰ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τοῦ Ἁγίου Ὄρους, τὸν ὁποῖον συμπράττοντος τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Κράτους, συντάσσουσι μὲν καὶ ψηφίζουσιν αἱ εἴκοσιν Ἱεραὶ Μοναί, πληροῦσι δὲ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ ἀκριβὴς τήρησις τῶν Ἀγιορειτικῶν καθεστώτων τελεῖ ὡς πρὸς μὲν τὸ πνευματικὸν μέρος ὑπὸ τὴν Ἀνωτάτην Ἐποπτείαν τοῦ Οἰκουμ. Πατριάρχου, ὡς πρὸς δὲ τὸ διοικητικόν, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Κράτους, εἰς ὃ ἀνήκει ἀποκλειστικῶς καὶ ἡ διαφύλαξις τῆς Δημοσίας τάξεως καὶ Ἀσφαλείας.

Αἱ ἐξουσίαι τοῦ Κράτους ἀσκοῦνται διὰ διοικητοῦ πρόσφυγος, οὗτινος τὰ δικαιώματα καὶ τὰ καθήκοντα ὡς καὶ ἡ ὑπὸ τῶν μοναστηριακῶν ἀρχῶν καὶ τῆς ἱερᾶς κοινότητος ἀσκουμένη δικαστικὴ ἐξουσία καὶ τέλος τὰ τελωνειακὰ καὶ φορολογικὰ πλεονεκτήματα τοῦ Ἁγίου Ὄρους καθορίζονται διὰ Νόμου.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου 1926 περὶ κυρώσεως τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τοῦ Ἁγίου Ὄρους, τροποποιουμένων τῶν σχετικῶν ἄρθρων περὶ τῆς ἀκινήτου περιουσίας τῶν Ἱερῶν Μονῶν, τῆς ὁποίας θεσπίζεται τὸ ἀναπαλλοτρίωτον. Ἡ μεταβίβασις καὶ τὰ εἰσοδήματα πάσης ἐν Ἁγίῳ Ὄρει εὑρισκομένης περιουσίας, ἀπαλλάσσονται παντὸς φόρου. Τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπολαύουσι καὶ οἱ χειροτέχναι, οὐχὶ δὲ καὶ οἱ ἐπαγγελλόμενοι τὴν ἐμπορίαν ἐντὸς τοῦ Ἁγ. Ὄρους.

Ὁ διοικητὴς ἔχων βαθμὸν καὶ ἀποδοχὰς νομάρχου, ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν. Ἔχει ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγάς του τὴν δύναμιν τῆς χωροφυλακῆς καὶ τὸν λοιπὸν ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους δικαιοδοσίαν γεν. διοικητοῦ.

Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ νόμου τροποποίησις τοῦ ψηφίσματος τούτου, ἐφ' ὅσον αἱ διεθνεῖς σχέσεις ἐπιτρέπουσι.

ΝΕΟΣ ΕΠΙΤΕΛΑΡΧΗΣ ΤΟΥ Α' ΣΩΜΑΤΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥ

Ὑπογράφη χθὲς διαταγὴ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τῆς ὁποίας τοποθετεῖται ὡς ἐπιτελάρχης τοῦ Α ου Σώματος στρατοῦ ὁ συνταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ κ. Ψιάρης, ἀρχηγὸς τοῦ πεζικοῦ τῆς Πας Μεραρχίας, ἀντὶ τοῦ τιμωρηθέντος ὁμοιοβάθμου του κ. Ἀναγνωστοπούλου.

Η ΜΟΙΡΑ ΤΩΝ ΥΠΟΒΡΥΧΙΩΝ

Χθὲς ὑψώθη τὸ σῆμα τοῦ νέου ἀρχηγοῦ τῆς μοίρας τῶν ὑποβρυχίων πλοιάρχου κ. Νικοτσάρα ἐπὶ τοῦ βοηθητικοῦ σκάφους τοῦ Πολ. Ναυτικοῦ «Ἀμφιτρίτη», ἥτις ἠγκυροβόλησεν εἰς τὸν Ναύσταθμον καὶ παρὰ τὴν τορπιλλικὴν σχολὴν, ἡ ὁποία ὡρίσθη ὡς Ὑποβρύχιος Ἄμυνα.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΤΑ ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΔΙΑ ΤΟ ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟΝ ΔΕΝ ΕΓΕΝΝΗΘΗ ΣΧΕΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ, ΤΟΝΙΖΕΙ Ο κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Η ΕΠΕΡΩΤΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ 1924 ΑΠΕΣΥΡΘΗ

Ἐν σχέσει μὲ τὸ ἀνακινηθὲν ζήτημα τῆς διενεργείας νέου δημοψηφίσματος ἐπὶ τοῦ πολιτειακοῦ, εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν τὰ ἑξῆς, ἐξ ἐγκύρου πηγῆς:

Κατὰ τὰς προηγηθείσας διὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως συνεννοήσεις, τὸ πολιτειακὸν ζήτημα ὑπῆρξε τὸ πρῶτον θέμα ὅπερ ἐτέθη πρὸς συζήτησιν, ἐξ ἀφορμῆς τῶν διατυπωθεισῶν, ἐκ μέρους τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κυρίως, ἐπιφυλάξεων διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ ἐγκύρου τοῦ διεξαχθέντος κατὰ τὸ 1924 δημοψηφίσματος. Ὑπεστηρίχθη τότε πράγματι ἐκ μέρους τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἡ ἀνάγκη ὅπως, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως, λυθῇ τοῦτο τρόπον ριζικὸν τὸ πολιτειακὸν ζήτημα, διεξαγομένου νέου δημοψηφίσματος ὑπὸ τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως, παρεχούσης πᾶσαν ἐγγύησιν περὶ πιστῆς καὶ γνησίας ἐκφράσεως τῶν πολιτειακῶν αντιλήψεων τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Αἱ διεξαχθεῖσαι ἐπὶ τοῦ προκειμένου συζητήσεις ὑπῆρξαν μακραὶ καὶ ἐργώδεις, τῶν δημοκρατικῶν ἀρχηγῶν ἀποκλεισάντων, πρὸς τὸ παρὸν τοὐλάχιστον, πᾶσαν ἀνακινησιν τοῦ καθεστωτικοῦ ζητήματος, ἥτις κατὰ τὴν γνώμην των, θὰ ἔρριπτε τὴν χώραν εἰς νέους ἐμφυλίους σπαραγμούς, καὶ θὰ ἐματαίωνε τοὺς σκοποὺς τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως, καὶ κυρίως τὴν οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν τῆς χώρας. Ἀναγνωρισθείσης γενικῶς παρ' ὅλων τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων τῆς ἐπιτακτικῆς ἀνάγκης πρὸς σχηματισμὸν τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως, ἐπετεύχθη συμφωνία μεταξὺ αὐτῶν, ὅπως τὸ πολιτειακὸν ζήτημα μὴ ἀνακινηθῇ πρὸς τὸ παρὸν καὶ διαρκοῦντος τοῦ ἀνορθωτικοῦ ἔργου τῆς Κυβερνήσεως, τὸ δὲ Λαϊκὸν Κόμμα ἐδέχθη νὰ μετάσχῃ αὐτῆς ὑπὸ τὴν γνωστὴν ἐπιφύλαξιν, τὴν γενομένην κατὰ τὴν ὁρκωμοσίαν τῆς Κυβερνήσεως.

Σημειωτέον ὅτι, ἐξαιρουμένου τοῦ κ.Παπαναστασίου, ἀποχρεούντος ἀσυζητητὶ πᾶσαν πρόταση ἀνακινήσεως τοῦ πολιτειακοῦ, οἱ λοιποὶ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ δὲν διάκεινται ἀδιαλλάκτως, ἀπὸ ἀπόψεως ἀρχῆς, ἔναντι τῆς προτάσεως καὶ, θεωροῦν ἐπιβαλλομένην τὴν ἰσχὺν τῆς γενομένης συμφωνίας ἕως τὸ πολιτειακὸν μὴ ἀνακινηθῇ, ἐφ' ὅσον μάλιστα δὲν ὑπάρχει εἰδικὸς πρὸς τοῦτο λόγος.

Ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἀναγραφεισῶν πληροφοριῶν περὶ σκέψεων ἀνακινήσεως τοῦ πολιτειακοῦ ζητήματος διὰ τῆς ἐνεργείας νέου δημοψηφίσματος, ὁ ἡγέτης τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Τσαλδάρης προέβη χθὲς εἰς τὰς ἀκολούθους ἀνακοινώσεις πρὸς συντάκτην τῆς «Πρωΐας» ἐρωτήσαντα αὐτὸν σχετικῶς:

«Οὐδέποτε ἐγένετο σκέψις περὶ δημοψηφίσματος, ὡς ἔγραφη ὑπὸ μερίδος τοῦ Τύπου, κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας. Ὁ τόπος ἤδη ἔχει ἀνάγκην ἀπολύτου καὶ ἀδιαταράκτου ἡσυχίας, τὴν ὁποίαν αἰσθάνομαι περισσότερον παντὸς ἄλλου, πρὸς ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων διὰ τὰ ὁποῖα κατηρτίσθη ἡ Οἰκουμενικὴ Κυβέρνησις».

Εἰς ἀναλόγους ἀνακοινώσεις προέβησαν καὶ οἱ ἄλλοι πολιτικοὶ ἀρχηγοί, τονίσαντες ὅτι δὲν ἔγινε τελευταίως σκέψις περὶ ἐνεργείας νέου δημοψηφίσματος, οὐδὲ πόρρωθεν.

ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΠΕΡΙ ΣΥΓΧΥΣΕΩΣ

Κατὰ σχετικὰς πληροφορίας ἐπὶ τοῦ προκειμένου θέματος ἡ περὶ νέου δημοψηφίσματος εἰδησεογραφία πρέπει ν' ἀποδοθῇ μᾶλλον εἰς σύγχυσιν, προκληθεῖσαν ἐκ τῆς ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Λακωνίας κ. Πετρακάκου διὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ φακέλου τοῦ ἀφορῶντος εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ δημοψηφίσματος τοῦ 1924, καὶ εἰς τὸν προκληθέντα ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐρωτήσεως ταύτης ὑπό τινος μερίδος τοῦ Τύπου θόρυβον.

Χαρακτηριστικὰ τῆς προκληθείσης συγχύσεως εἶνε καὶ χθεσιναὶ δηλώσεις δημοκαρτικῶν βουλευτῶν, κατὰ τοὺς ὁποίους εἰς περίπτωσιν ἀνακινήσεως ζητήματος διὰ τὸ δημοψήφισμα τοῦ 1924, ἐν τῇ Βουλῇ, θὰ προεκαλεῖτο αντίστοιχος ἐπερώτησις καὶ διὰ τὸ δημοψήφισμα τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου.

Η ΕΡΩΤΗΣΙΣ ΑΠΕΣΥΡΘΗ

Ὁ ὑποβαλὼν τὴν ἐρώτησιν περὶ τοῦ δημοψηφίσματος τοῦ 1924 βουλευτὴς Λακωνίας κ.Πετρακάκος, ἀπέσυρε τὴν ἐπερώτησίν του. Περιττεύει δὲ κατὰ συνέπειαν οἱαδήποτε κατάθεσις σχετικοῦ ἐγγράφου.

ΤΟ ΑΥΡΙΑΝΟΝ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΘΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΩΝ

Η ΕΠΙΣΠΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Κατὰ νυκτερινὰς πληροφορίας ἐκ κυβερνητικῶν πηγῶν, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον θὰ συνέλθῃ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα αὔριον, πρὸς λῆψιν ἀποφάσεων ἐπὶ διαφόρων γενικῶν ζητημάτων.

Προέχουσα συζήτησις εἶνε ἡ ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ κ. Καραντάρης, ὡς ἐγράφομεν καὶ χθές, πρόκειται νὰ ἀναπτύξῃ πρὸς τοὺς συναδέλφους του τὴν ἀνάγκην εἰλικρινοῦς ἀπὸ μέρους των πρωτοβουλίας διὰ τὴν πραγματοποίησιν οἰκονομιῶν εἰς ἓν ἕκαστον τῶν ὑπουργείων.

Εἰς συμπλήρωσιν τῶν χθεσινῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου πληροφοριῶν μας, εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν ὅτι, κατὰ τὰς ἀντιλήψεις τοῦ κ. Καραντάρη, ἡ ἐπίτευξις οἰκονομιῶν ἀποτελεῖ προγραμματικὴν ὑπόσχεσιν ὁλοκλήρου τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ συνέπειαν δὲ καὶ ἡ πραγματοποίησις αὐτῶν δαρύνει ὅλους τοὺς ὑπουργοὺς καὶ ἰδίως τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων, ἐξ ἰσου πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, πρόσθετος ἐπιβάρυσις τοῦ ὁποίου εἶνε, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης, μόνον ἡ πραγματοποίησις τῶν προβλεπομένων εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐσόδων, μὴ ὑπολογιζομένης τῆς ἀντιδημοτικότητος τὴν ὁποίαν ἐγγυᾶται δι' αὐτὸν ὁ καθορισμὸς τῶν ἐνδεικνυομένων οἰκονομικῶν μέτρων. Ἀλλ' ἡ ἐφαρμογὴ τῶν μέτρων τούτων εὐδύνει, κατὰ τὸν κ. Καραντάρην, λόγῳ αὐτῆς τῆς συνθέσεως τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως, ὅλους τοὺς ὑπουργοὺς καὶ ἰδίᾳ τοὺς ἀρχηγούς, οὐχὶ δὲ μόνον τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐκτὸς τοῦ οἰκονομικοῦ, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον θὰ συζητήσῃ καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐπισπεύσεως τῶν ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεων διὰ τὸ ὑπὸ ἀναθεώρησιν Σύνταγμα.

Ἐπίσης θὰ ληφθῇ ὁριστικὴ ἀπόφασις διὰ τοὺς νέους νομάρχας, ὑπογραφομένου τοῦ σχετικοῦ πρακτικοῦ.

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΣΟΒΙΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΩΝ

Η ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Ἡ ἐπὶ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν χθεσινὴν της συνεδρίασιν ἐξηκολούθησε τὴν συζήτησιν ἐπὶτῆς ὑποβληθείσης τροποποιήσεως τοῦ κ. Πετρίδη, ὡς πρὸς τὸ ἄρθρον 92 τοῦ Συντάγματος, περὶ δικαστικῆς ἰσοβιότητος. Ὁ κ. Πετρίδης, ἀναφερόμενος εἰς τὴν πρότασίν του, ἐξήγησεν ὅτι δι' αὐτῆς δὲν ἀποσκοπεῖται ἡ ἄσσις τῆς ἰσοβιότητος τῶν δικαστῶν, χάριν τῆς ἐκκαθαρίσεως τοῦ κλάδου, ἀλλὰ ἡ τῆς ἐκκαθαρίσεως διὰ τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν κειμένων νόμων, οἵτινες εἶχον ἀδρανήσει μέχρι τοῦδε.

Σημειωτέον ὅτι κατὰ τὰς προχθεσινὰς γενικὰς ἐν προκειμένῳ ἐξηγήσεις, δὲν ἠγέρθη ζήτημα ὅπως ἀρθῇ ἡ δικαστικὴ ἰσοβιότης, οὐδὲ προεβλήθη ἡ ἄποψις περὶ καταργήσεως τῆς Συνταγματικῆς κατοχυρώσεως τῆς δικαστικῆς ἰσοβιότητος γενικῶς. Ἀκριβῶς διὰ τὸν λόγον τῆς ἀναγκαίας τούτης, ἡ ἐπιτροπὴ ἤχθη εἰς τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐκκαθαρίσεως τοῦ δικαστικοῦ κλάδου.

Κατὰ τῆς ἐκκαθαρίσεως ὡμίλησε χθὲς ὁ κ. Γόντικας, ὑποστηρίξας ὅτι αἱ μέχρι τοῦδε γενόμεναι ἐκκαθαρίσεις δὲν ὠφέλησαν τὸν δικαστικὸν κλάδον, ἐκτὸς τοῦ ὅτι οἱαδήποτε ἐκκαθάρισις εἶναι δυσεφάμοστος. Ἄλλως τε, παρετήρησεν ὁ κ. Γόντικας, ἡ σημερινὴ κατάστασις τοῦ δικαστικοῦ κλάδου συμβαδίζει πρὸς τὴν γενικὴν κατάστασιν ὅλων τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, λόγῳ τῆς εἰς αὐτὰς εἰσόδου λειτουργῶν μὴ ἀνταποκρινομένων εἰς τὸ ὕψος τῆς θέσεώς των. Ὁ κ. Γόντικας ἐν τέλει ἐξέθεσε τὴν ἄποψιν ὅτι ἡ ἐκκαθάρισις θὰ συντελεσθῇ αὐτομάτως, ὅταν ἐπιστηθῇ ἰδιαιτέρα προσοχὴ εἰς τὴν εἴσοδον νέων λειτουργῶν εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον.

Μετὰ τὸν κ. Γόντικαν, ὡμίλησεν ὁ κ. Κολυβᾶς, κηρυχθεὶς ὑπὲρ τῆς ἐκκαθαρίσεως, τῆς ὁποίας ἐν τούτοις ἐπίσης ἀνεγνώρισε τὴν δυσχερείας. Ἐν τέλει ὁ κ. Κολυβᾶς διετύπωσε τὴν γνώμην ὅπως τὸ ἄρθρον 92 μείνῃ ὡς ἔχει, προστιθεμένης μεταβατικῆς διατάξεως, δι' ἧς ἀναστέλλεται ἡ δικαστικὴ ἰσοβιότης ἐπὶ ὡρισμένον χρόνον, χάριν τῆς ἐκκαθαρίσεως.

Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασι